Dinsdag, 13 Mei 1941

DAGBLAD

58ste Jaargang, No. 3297

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Arubafl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika: M. D. BROMBERG & Associates Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Opper-Hun Rudolf Hess is gek volgens Berlijn, Kneep er tussenuit volgens Londen.

Matsuoka zat bij den Zoon des Hemels.

Hitler-Mussolini-Stalin

(ook Napoleon en Tsaar Alexander waren eens vrienden)

VOLGENS LONDEN IS RUDOLF HESS NAAR ENGELAND GEVLUCHT.

Nazie No. 3 is niet dood.

Vanmorgen, Dinsdag, maakte het Britse Ministerie van Informatie bekend, dat iemand uit een Duits gevechtsvliegtuig in Schotland is geland, welke persoon zonder enige twijfel werd geïdentificeerd als Rudolf Hess. De text van de bekendmaking luidt: De persoon, die uit een Messerschmitt in Schotland landde (in het communiqué, dat gisterenavond door Downingstreet 10 werd uitgegeven genoemd als Rudolf Hess), is thans zonder enige twijfel als zodanig geïdentificeerd.

Men vernam, dat Hess landde nabij het huisje van een Schotsen boer, waarheen hij zich begaf, nadat hij nabij Glasgow met een parachute was neergedaald. Zijn eerste vraag was om water. Twee Britse soldaten verschenen later en zij dachten, dat hij een gewone Duitse piloot was, terwijl zij hem plaagden over zijn slechte lunch in Duitsland (Londen, (AP) 12.5).

De jubelende waarnemers verklaarden, dat kan worden aangenomen, dat wat de reden van Hess' vlucht ook moge zijn, hierover de Britse oorlogsdoeleinden zullen worden geholpen. In de eerste plaats is men van mening, dat het verlies van een der vertegenwoordigers effect zal hebben op het moreel van het Duitse volk. Voor zover hier bekend is, legde Hess nog geen verklaring af over het doel van zijn vlucht. **Van goed ingelichte zijden wordt gespeculeerd, dat zijn vlucht de oorzaak was van de vrees voor een nieuwe „zuivering" in verband met een ontevredenheid over de mogelijke nauwere relaties met Sovjet of de vrees, dat het nazie-regiem zou instorten en het thans tijd was om er tussenuit te knijpen. Een officieel commentaar ontbreekt.**

Van zekere zijde meende men, dat de afvalligheid van een leider, dien men geleerd had te respecteren en te eren, haast onmogelijk zou zijn om aan het Duitse volk uit te leggen. Zij zullen zeker niet de vreemde geschiedenis geloven over geestelijke ongesteldheid, welke zo duidelijk té mooi klinkt. „Gekken vliegen niet van Zuid Duitsland een afstand van 600 mijl naar Schotland", merkte een Britse vlieger op.

Tevens is men algemeen van mening, dat Hess een van de kopstukken der nazies is, die zeggenschap had de partij-politiek mede te richten, doch dat hij te kalm was om zich te meten met andere leiders, zodat zijn advies en voorstellen gewoonlijk door de anderen onder de voet werden gelopen.

Het verhaal van de vlucht stond uitgebreid op de voorpagina van alle ochtendbladen en had een sterk opwekkend effect op het Britse publiek, dat enigszins onder de indruk was over het nieuws van de onlangs geleden nederlagen.

De mogelijkheid wordt gezien, dat Hess in Canada zal worden geïnterneerd en zal worden behandeld als een van de hogere officieren van het Duitse leger (Londen, (AP) 13.5).

Officieel werd bekend gemaakt, dat Rudolf Hess werd verwijderd uit het hospitaal te Glasgow, waarheen hij eerst gebracht was, na zijn parachutelanding in Schotland en gevoerd werd naar een onbekende bestemmingsplaats (Londen, (AP) 13.5).

VOLGENS BERLIJN IS RUDOLF HESS GEK

Hitlers opvolger na Goering liet brief achter.

Hieruit blijkt, dat hij waanzinnig geworden is.

De Nazie-Partij maakte bekend, dat Hitlers vertegenwoordiger Rudolf Hess met zijn vliegtuig is neergestort. Hess werd als vermist gerapporteerd, na op 10 Mei met zijn eigen vliegtuig te zijn opgestegen.

Op 1 September 1939 maakte Hitler bekend, dat hij Hess benoemde als zijn opvolger nummer 2, ingeval hij zou komen te overlijden. Hitlers eerste opvolger was Goering. Hess was 47 jaar oud en werd dikwijls „Hitlers schaduw" genoemd, omdat hij zich haast altijd bij den Führer bevond. De bekendmaking van de Partij deelde mede, dat Hess, die aan een hartkwaal leed, was opgestegen tegen de instructies van den Führer in. De arrestatie werd daarom bevolen van zijn adjudanten, die ervan worden beschuldigd hiervan op de hoogte te zijn geweest.

Hitler en Hess waren samen gevangenen in het Fort Landsberg, na Hitlers bekende „putsch" van de Bierhal te München in 1923 en Hess hielp hem het boek „Mein Kamp" schrijven. Hij ontmoette Hitler, toen deze laatste aan het Westelijk front was als korporaal in de wereldoorlog. Sedertdien was hij altijd Hitlers vertrouweling en beraamde hij samen met hem de Münchener „putsch". Toen de nazie-beweging werkelijk op de voorgrond begon te treden, werd hij Hitlers Secretaris. Bij interne conflicten in de partij vóór Hitler aan de macht kwam, „veegde hij deze zo goed schoon", dat Hitler hem benoemde tot zijn vertegenwoordiger in partij-zaken in 1933 toen de nazie-partij alle macht in Duitsland in handen had genomen.

Volgens de bekendmaking door de Partij liet Hess een verwarde brief achter.

Verder deelde de bekendmaking nog mede, dat Partijgenoot Hess, wien om zijn zwakke gezondheid jaren geleden door den Führer werd verboden om te vliegen, in staat was tegen deze instructies in onlangs weer een vliegtuig te bemachtigen. Op Zaterdag 10 Mei omstreeks 18 uur steeg hij op te Augsburg voor een vlucht, waarvan hij tot op heden niet terugkeerde.

Uit de brief die hij achterliet blijkt een buitengewone verwarring, die het spoor is van een geestelijke ongesteldheid, welke tot de vrees leidde van zijn partijgenoten, dat kameraad Hess het slachtoffer is geworden van de waanzin. De Führer gebood de ogenblikkelijke arrestatie van zijn adjudanten, die van zijn vluchten afwisten, hem niet beletten en dit evenmin rapporteerden niettegenstaande men wist dat hij instructies van Hitler ontvangen had om niet te vliegen. Onder deze omstandigheden moet de nationaal-socialistische beweging wel aannemen dat partijgenoot Hess met zijn vliegtuig is neergestort en ergens een ongeluk heeft gehad.

Als Hitlers persoonlijke vertegenwoordiger van nazie-partijzaken was Hess Minister zonder portefeuille in Hitlers kabinet. Hess, de lange Hess, met de donkere borstelige wenkbrauwen, had naar bekend is, grote invloed op Hitler en werd door vele waarnemers beschouwd als een van de krachtigste figuren van Duitsland. Hij werd geboren op 26 April 1894 te Alexandrië in Egypte en was de zoon van een Duitsen importeur. Hij studeerde in Zwitserland en Godesberg en specialiseerde zich in de economie.

Gedurende de wereldoorlog diende hij bij de Beierse infanterie en maakte hevige gevechten mede, speciaal bij Verdun en werd driemaal gewond. Voor de vierde maal werd hij gewond in de bittere binnenlandse strijd na de oorlog in Duitsland. Met Hitler ontsnapte hij ternauwernood aan de dood toen de Bierhal te München in 1939 door een bom werd vernield 11 minuten nadat de Führer was vertrokken.

Hij huwde in 1927 met Ilse Proehl, de dochter van een legerdokter waarvan hij een zoon kreeg, die geboren werd op de wapenstilstandsdag in 1937.

Er werd niet gerapporteerd, dat het wrak van zijn vliegtuig gevonden is. Tevens wordt eraan herinnerd dat de vertegenwoordiger naast Hitler zat bij de zitting van de Rijksdag op 4 Mei. Bij die gelegenheid hield Hitler zijn rede, welke grotendeels een aanval was op Winston Churchill. Bij het refereren naar de kracht van het Duitse leger, drukte de Führer toen tevens als zijn mening uit, dat de oorlog dit jaar niet voorbij zal zijn. (Berlijn, (AP), 12.5).

HESS WORDT DOOR NAZIES ZIEK VERKLAARD.

Uit Berlijn deelt men mede, dat de vlucht van Rudolf Hess de behandeling was van een man, die geestelijk ongesteld is als resultaat van zijn physieke ongezondheid, gelijk verklaard werd door gezaghebbende Duitse kringen.

Hess lijdt aan een langdurige maagkwaal, waardoor zijn zenuwen werden verstoord en aangetast en waarvan voortdurende slapeloosheid het gevolg was. Men legde er de nadruk op, dat de ziekte niet van geestelijke, doch van fundamenteel physieke aard was, welke als resultaat had het verstoren van het geestelijk organisme (Berlijn, (AP) 13.5).

HITLER NEEMT DE FUNCTIE VAN HESS OVER.

Hitler nam persoonlijk de leiding in handen over de nazie-partijfuncties, welke voorheen werden geleid door Hess. In een verordening veranderde hij de naam van het kantoor, dat vroeger bekend was als „Kantoor van Führers Vertegenwoordiger" in „Partij-Kanselarij". Martin Bormann, die directeur was van dit kantoor, bleef aan het hoofd (Berlijn, (AP) 13.5).

GAAT STALIN ZICH BIJ DE AS AANSLUITEN?

In diplomatieke kringen te Vichy werd gerapporteerd, dat een ontmoeting tussen Hitler, Mussolini en Stalin binnenkort mogelijk wordt geacht.

Bij deze ontmoeting zal waarschijnlijk een mogelijke reorganisatie van Europa's economie, zo niet een Europees militair blok besproken worden.

De diplomaten zijn van mening, dat indien dit werkelijk plaats vindt, er verstrekkende gebeurtenissen over Europa zullen plaats hebben, waaronder het wakkerschudden van de Spaanse burgerlijke en militaire organisaties en de besprekingen van Darlan met de Duitsers. (Vichy, (AP), 12.5).

MATSUOKA BIJ JAPANSEN KEIZER.

Matsuoka confereerde langer dan twee uur met den Japansen Keizer. Domei deelde mede, dat de gesprekken liepen over buitenlandse zaken. Ongetwijfeld werd de quaestie China besproken. (Tokio, (AP), 12.5).

OORLOGSSTEMMING IN DE V. S. STIJGT.

De Senatoren Mead (New York), George (Georgia) en Pepper (Florida), allen Democraten, meldden, dat zij steeds meer verzoeken ontvangen waarin men eist, dat de Verenigde Staten formeel meedoen aan het conflict tegen de asmogendheden.

Pepper, die is voor hulp door de Verenigde Staten aan Engeland, deelde in een vraaggesprek mede, dat hij vele brieven ontvangt, waarin men een oorlogsverklaring, het verbreken van de diplomatieke betrekkingen met de asmogendheden of elke andere stap verlangt, waardoor een feitelijke defensie wordt verwezenlijkt. Pepper deelde mede, dat hij geloofde, dat een oorlogsverklaring nodig was. Hij zeide, dat men moet doen hetgeen nodig is en voegde daaraan toe, dat indien men een ander gebied bezette, het niet nodig was om oorlog te verklaren. Hij zeide nog: „Als wij „per ongeluk" een salvo lossen op een Japans slagschip, zou dat geen oorlogsverklaring zijn. Wij zouden hierdoor evengoed kunnen vertellen hoe raak de „blanke man" schiet en een behoorlijk respect inboezemen voor de rechten van hun buren.

Pepper deelde mede, dat zijn correspondentie uit de Staten aan de Atlantische Oceaan in verhouding van 5 tot 2 ten gunste zijn van een flinke actie tegen de asmogendheden, doch dat de brieven uit het Midden-Westen zich uitspreken tegen een dergelijke politiek.

Senator George rapporteerde, dat zijn correspondentie van de vorige week zich verdriedubbelde en dat vele mensen zich uitten ten voordele van een oorlogsverklaring of een dergelijke grote stap, teneinde de Engelsen te helpen.

Mead verklaarde, dat voor het eerst een aantal ontvangen brieven en telegrammen een oorlog bepleitten of enige andere maatregel, welke nodig is om een overwinning van de asmogendheden te voorkomen. (Washington, (AP), 12.5).

STAKING TE SAN FRANCISCO.

Elf scheepswerven en droogdokken met contracten tot een bedrag van $ 500.000.000 voor het bouwen van oorlogsschepen en andere defensiemiddelen, werden gesloten door een staking van 1700 machinisten in verband met een loongeschil.

De staking had plaats niettegenstaande protesten van Regeringszijde en sommige autoriteiten van de Arbeidsunie. In totaal worden 15.000 tot 20.000 arbeiders hierdoor geraakt. (San Francisco, (AP), 12.5).

Het nieuws van vandaag.

Een van de vijf Opperhunnen is voor de duur van de oorlog onschadelijk. Waarom Rudolf Hess in Schotland landde, is een strijdpunt. Hitler (die Hess' baantje al heeft overgenomen en zijn adjudanten en bloc arresteerde) zegt, dat Hess aan een maagkwaal leed, welke invloed op zijn hersens had. „Hij is gek", zegt Baas Hitler, die door een krankzinnige als zijn opvolger te benoemen, een wonderbaarlijke visie heeft op de toestand van zijn eigen hersens. De Engelsen zeggen, dat Hess kerngezond is, maar kwam overvluchten, omdat Hess (hij is immers een van de 5 Nazie-insiders) in zou hebben gezien, dat bij de dreigende toenadering van Ruslands zijde, de zaak in het honderd zou lopen. Uit Vichy wordt bericht over deze vriendschap tussen Hitler, Mussolini en Stalin. Onwillekeurig moet men denken aan Dictator Napoleon, die bij de vrede van Tilsit (1807) op het hoogtepunt van zijn macht kwam: Pruisen verslagen, Rusland zijn bondgenoot. Napoleon ging die alliantie met den Tsaar aller Russen Alexander I in Erfurt bezegelen in 1808. De Tsaar bleek daar wel een vriend, maar lastig: Tsaar Alexander weigerde aan het verlangen van zijn vriend te voldoen en Oostenrijk in bedwang te houden, terwijl vriend Napoleon zijn troepen ging gebruiken om Spanje te kleineren. Van Erfurts vriendschapssamenkomst begint Napoleons nedergang.- Wat zal Josef Stalin zeggen als hij vriendschappelijk met vriend Hitler wodka zit te borrelen?

Matsuoka was bij Keizer Hirohito, Zoon des Hemels, en sprak over China (en over zijn trip naar Europa vermoedelijk), blz. 1.

Darlan en Hitler ontmoetten elkaar (blz. 3).

Volgens Londen is 70% van de Duitse duikboten naar beneden getorpedeerd, blz. 3.

Volgens Istanbul oefent Duitsland druk uit op Vichy om via Syrië troepen naar Suez te kunnen brengen (blz. 3), (na Syrië zal hij dan toch ook nog door Palestina, Transjordanië en Saoedie-Arabië moeten).

Turkije meent, dat Duitsland Irak niet zal helpen.

10 Mei herdenking in Londen, Batavia, New York (blz. 2), Aruba (blz. 3).

U.S.A.-senator Pepper: „....... als wij een salvo lossen op een Japans slagschip, is dit geen oorlog, maar slechts om te doen zien, hoe raak een blanke man mikken kan......"

Nazie-Censuur maakt berichten tendentieus.

De Werkwijze der Totalitairen.

Hermetisch gesloten grenzen.

Bij het treffen van vergelijkingen tussen het democratische en het autoritaire stelsel wordt wel eens de opmerking gemaakt, dat zowel in vredesals in oorlogstijd het eerste steeds in het nadeel is, in zo verre, dat het in de positie verkeert van den kaartspeler, die uitsluitend zijn eigen hand ziet. De tegenpartij echter heeft buitendien het voordeel, dat hem steeds voldoende inlichtingen ter beschikking staan om zich een vrij nauwkeurig oordeel te vormen over de volledige kaartverdeling. Zij houdt beide ogen open, de andere daarentegen is geblindoekt.

In de betrekkingen tussen vrije en dictatoriaal geregeerde naties levert dit verschil grote, vaak pijnlijke moeilijkheden op. **De laatsten hebben het voordeel van een censuur, die het land met een ondoordringbare muur omringt.** Niet alleen de officiële censor hanteert dit verdedigingswapen, maar ook het omvangrijke apparaat der geheime politie maakt er gebruik van en belet door intimidatie en andere nog onzedelijker middelen elke communicatie met de buitenwereld.

In Duitsland is de buitenlandse neutrale pers wel vertegenwoordigd, maar deze is volslagen onvrij in haar bewegingen en feitelijk een gevangene van de Gestapo. Met Duitsers, die haar inlichtingen zouden kunnen verschaffen, is alle contact verboden. Wie zulks toch zou proberen, doet dit op gevaar af van zijn leven te verspelen. Natuurlijk houden in Berlijn nog wel enige neutrale diplomaten verblijf, en zij hebben wel omgang met vrienden en kennissen, maar deze worden scherp in het oog gehouden en zij horen tot de hoge uitzonderingen.

Niemand weet wat de kopstukken voor plannen hebben.

Op deze manier kan een totalitaire staat een sfeer van geslotenheid in het leven roepen, die elders eenvoudig ondenkbaar is. En deze geheimzinnigheid stelt in staat tot het bereiden van verrassingen, waarop men in andere landen niet bedacht behoeft te zijn. Het is, om iets te noemen, uitgesloten, dat de race op de Balkan in welk ander land dan Duitsland zo minitieus kon zijn voorbereid.

En juist omdat dergelijke wereldschokkende misdaden daar in het verborgen op touw kunnen worden gezet, is geen enkele vorm van veiligheid en geen enkele waarborg voor vrede bestaanbaar tussen een democratisch geregeerd land en een totalitaire staat.

Men tast volkomen in het duister ten aanzien van hetgeen aan de overzijde van de grenzen door de dictators wordt bekokstoofd. Men moet, gerijpt door de ervaring, steeds voorbereid zijn op de mogelijkheid van een onverhoedse aanval. De vrije staat daarentegen is als het gebouw, waar van alle zijden nieuwsgierige blikken in kunnen worden geworpen. Het treffen van uitzonderlijke militaire maatregelen is uitgesloten, geen voorbereiding kan verborgen blijven. Men is verplicht deze maatregelen, alvorens met de uitvoering een begin te maken, onderwerp te maken van openbaar debat. Deze voorsprong der autoritairen vormt een feitelijk beletsel voor het onderhouden van een waarachtige vrede tussen de ongelijksoortige staten, met uitzondering dan van een vrede, opgelegd door een overwinning of een tijdelijke wapenstilstand.

Ook op ander terrein heeft de voorsprong effect.

Wanneer men de tijdens de krijgsbedrijven door de oorlogvoerende partijen Engeland en Duitsland, geleden verliezen onderling vergelijkt en de door partijen toegegeven eigen verliezen en die, welke men den vijand heeft toebedacht, naast elkaar legt critisch onderzoekt, dan springt aanstonds in het oog, dat de mogelijkheid, waarover de Duitser beschikt om de cijfers te manipuleren hem een zeker voordeel verschaft boven den Brit, die dit geknoei versmaadt en buitendien technisch niet in de mogelijkheid verkeert om zich in belangrijke mate van de waarheid te vermijden.

Dit Germaanse gegoochel moge aan de feitelijke toestand niets veranderen, gehanteerd door een listigen propagandist als dr. Joseph Goebbels, heeft het gekleurde materiaal zijn uitwerking op de argeloze neutralen niet gemist en in vele gevallen een voorstelling ten gunste van Duitsland in het leven geroepen, die allerminst in overeenstemming was met de feiten.

Het is van algemene bekendheid, dat Goebbels de Britse vloot reeds enkele malen tot zinken heeft gebracht, Londen en andere grote steden met de grond gelijkgemaakt, in Engeland kwaadaardige epidemieën uit de grond gestampt en meer sterke toeren van die aard uitgehaald heeft, welke alle tot op zekere hoogte geloof hebben gevonden. En niet steeds zijn dergelijke valse voorstellingen door tegenspraak, zelfs sterk gedocumenteerde tegenspraak, te achterhalen, gewoonlijk blijft er wel iets van hangen. Figaro wist het reeds: calomniez calomniez......!"

In Washington weet men alles.

In dezelfde week dat Goerings Luftwaffe met succes Coventry en Birmingham onder vuur nam richtte de Raf aanzienlijke verwoestingen aan speciaal in Hamburg en Duisburg-Ruhrort. De Duitsers bliezen prompt hoog van de toren en snoefden in hun bulletins over de geweldige resultaten van hun bombardement. Aan de hand van rapporten uitgebracht door neutrale waarnemers kwam aanstonds vast te staan dat de klap in de beide Britse industrie-centra inderdaad flink was aangekomen maar dat de Duitse bewering: dat zij voor de verdere duur van de oorlog waren uitgeschakeld", eenvoudig overdrijving tot in het groteske betekende.

In de Verenigde Staten, met name te Washington, waar men confidentieel en authentiek op de hoogte werd gehouden van de werkelijke aangerichte schade — dit geschiedt voortdurend teneinde bij de onderhandelingen over de te verlenen hulp steeds au fait te zijn — wist men beter. Het was daar precies bekend, dat de Britse berichten geheel conform de waarheid luidden en de Duitse voorstelling van zaken wel zeer beduidend aan de optimistische kant. Aangezien de Britten trachten alle hulp te verkrijgen, welke de Verenigde Staten maar geven kunnen, zou het van hun kant klinkklare onzin zijn geweest om de uitwerking der Duitse bombardementen geflatteerd voor te stellen. Veeleer zou hun belang meebrengen om in hun opsomming van de aangerichte verwoestingen het er zo dik mogelijk op te leggen, teneinde de Verenigde Staten tot nog grotere inspanning te prikkelen.

Het publiek blijft echter verstoken van de gelegenheid om de onderling afwijkende Duitse en Engelse lezingen aan de waarheid te toetsen. De Britse nieuwsdienst is als regel onmachtig om de Duitse claims op overtuigende wijze te corrigeren. De Engelsen zouden in zodanige gevallen met gedetailleerde opgaven voor de dag moeten komen, en dat is taboe omdat zulks zou neerkomen op het verstrekken van kostbare gegevens aan den vijand. Op de duur echter blijft de Engelse nieuwsdienst meester van het terrein met zijn conservatieve en correcte berichtgeving, omdat hij permanent wordt gecontroleerd door neutrale waarnemers en journalisten, die steeds in de gelegenheid worden gesteld om zich met eigen ogen te overtuigen van de omvang van het kwaad, door de nazie-benden aangericht. De Britse propagandadienst streeft er allerminst naar om het buitenland zand in de ogen te strooien, laat integendeel publicatie in woord en beeld van de trieste gevolgen van het heilloos bedrijf vrijelijk toe, bepaalt er zich slechts toe te waken tegen de gruwelijke tendentieuze voorstellingen van Goebbels en zijn voorlichtingsapparaat, dat nu eenmaal op vol toerental moet werken om er bij de Duitsers zelven de moed nog een beetje in te houden.

Wat gebeurt er in Duitsland?

Daar, aan de overzijde van de Noordzee, is de toestand enigszins anders. Hetgeen wij te horen krijgen over de uitwerking van de systematisch door de Raf uitgevoerde raids op het Duitse oorlogs-apparaat, is een compilatie van de meldingen der Britse piloten. Af en toe verschijnt een Duits rapport, maar dat geschiedt bij mondjesmaat, want de Duitse tactiek brengt mede er zoveel mogelijk het zwijgen toe te doen. Neutrale journalisten moeten af en toe wel eens iets van de uitwerking met eigen ogen hebben aanschouwd, maar het is mogelijk gebleken — hoe, dat weet men niet — om hun te beletten er verslag van te geven. De Gestapo kent haar taak.

De Raf heeft duizenden en duizenden tonnen springmiddelen boven de industriële centra en andere vitale punten van Duitsland uitgestort, maar de censuur werkt zo perfect, dat nauwkeurige berichten omtrent de uitwerking zo goed als geheel ontbreken. Goebbels is het erom te doen de indruk te vestigen, dat deze luchtbombardementen slechts in de verbeelding van de Britten bestaan of, indien het er een enkele maal toch van komt, de Britse bommen onveranderlijk terechtkomen tussen de koeien in de weide... als zij tenminste geen ziekenhuizen vernietigen, die in Duitsland zo talrijk zijn als de bladeren aan een boom.

Men zal zich erbij moeten neerleggen, dat men van Duitse rapporten over de aangerichte schade verstoken blijft. Dat behoeft evenwel geen beletsel te vormen voor de overtuiging, dat de Britse bombardementen, hoezeer ook minder spectaculair dan de Duitse die het op de burgerbevolking hebben gemunt, hard aankomen.

Juist het feit, dat de Duitsers het verstrekken van gegevens schuwen, bewijst, dat zij beducht zijn de eigen bevolking te alarmeren, en deze veronderstelling vindt steun in hun ijver om de getroffen plaatsen — zulks is wel vastgesteld — terstond met een cordon af te zetten en tegen de blikken van nieuwsgierigen te beschermen.

Er bestaat geen mogelijkheid om de mededelingen van de vliegers der Raf, die zuiver op waarneming van aanzienlijke hoogten af berusten, te verifiëren. De voorstelling, die men zich van de uitwerking van de Britse bombardementen maakt, is een subjectieve aangelegenheid, en het is wel zeer duidelijk, dat het Goebbels en consorten daarom te doen is. Hij tracht het buitenland te suggereren, dat collega Goering bezig is om langzaam, maar zeker Engeland af te breken en produceert daaromtrent huiveringwekkende biezonderheden, terwijl hij der goegemeente daarnaast wil doen geloven, dat het Britse luchtwapen, nu ja, bij ongeluk wel eens een koe ad patres zendt, of zich vermeit met mikken op een ziekenhuis — dat dan toevallig juist geen patiënten herbergt — maar over het geheel er tamelijk onschuldige liefhebberijen op na houdt.

De handicap der democratieën treedt op dit terrein wel zeer duidelijk aan het licht. Terwijl de tegenspeler, Duitsland, op elk moment de onderlinge krachtsverhouding kan nagaan en inzicht heeft in het gehele spel, moet Engeland het spel geblinddoekt spelen.

NEDERLAND.

GEVALLEN VOOR HET VADERLAND.

Een oud nummer van de „Militaire Spectator" is uit Nederland gekomen. (Augustus 1940); daarin staat een lijst van voor het Vaderland gesneuvelde officieren. Deze lijst luidt als volgt:

J. P. Albach, res. kapt.; W. F. N. Aceaux, res. luit. piloot; A. J. C. van Beers, res. luit.; Dr. E. Behr, res. officier van gez.; C. J. van den Berg, res. kapt.; P. T. Bierema, res. luit.; J. J. Bieringa, res. luit.; L. J. W. Blommesteyn, res. luit.; M. W. Boasson, res. kapt.; A. H. Bodaan, res. luit. piloot; P. J. A. Boot, res. kapt.; J. P. Boots, res. luit.; W. J. v. d. Bosch, res. kapt.; W. O. J. Boettger, res. kapt.; P. M. Braun, res. kapt.; K. Brouwer, res. kapt.; A. C. de Bruin, res. luit.; J. C. Buwalda, res. kapt.; J. D. Camerling Helmont, res. off. van gez.; S. Cauveren, res. luit.; W. A. Coerengel, res. kapt.; P. H. Collard, res. luit.; A. C. Cosman, res. luit.; Mr. C. J. Daniels, res. luit.; Dr. Ir. P. J. van Denekamp, res. luit.; W. J. Dethmers, res. kapt.; E. J. Doebken, res. majoor; J. A. P. van Dijk, res. kapt.; L. van den Ende, res. kapt.; W. Faber, luit.; H. A. Veenstra, res. luit.; J. M. Folmer, luit.; C. Gerber, res. luit.; Jhr. V. Gevers Deynoot, res. luit.; A. H. M. van Gorp, res. luit.; C. P. Granpre Molliere, luit. kol.; F. H. R. Roen, res. luit. piloot; G. Goeppinger, res. luit.; L. W. Haberkorn, kapt.; Mr. M. v. d. Have, res. luit.; H. P. Heshusius, res. luit.; F. G. H. v. Hoogehuyze, res. kapt.; F. Hogewerff, res. luit.; J. Pymans, res. luit.; W. van Ingen, res. kapt.; F. B. Jacobs, res. luit.; J. H. Jacometti, res. majoor; Mr. M. W. Jaeger, res. luit.; F. P. de Jager, res. luit.; J. C. v. d. Jagt, res. luit.; J. W. A. H. N. Jaspers, res. luit.; T. A. Kattouw, luit. ter zee 3de klasse; Mr. E. H. P. Keus, off. adm. 3e kl.; H. G. Koehorst, res. luit.; H. D. M. Koenders, res. luit.; J. Koolhaas, res. kapt., E. J. Kools, res. luit. kol.; J. J. A. Korthals, res. luit.; P. G. Kroon, res. luit.; W. J. E. Kuenzel, luit. piloot; B. v. d. Kuyp, res. luit.; W. P. Landzaat, majoor; C. Leendertz, res. luit.; W. Leunis, res. luit.; E. Leutscher, res. luit.; A. C. van Lidt, res. kapt.; J. A. Lodewijks, res. luit.; L. Lucassen, luit.; E. D. Emtz, res. luit.; Mr. L. W. W. Moeller, res. luit.; I. N. Noteboom, res. kapt.; G. H. Nottrotres, luit.; H. G. Nijland, res. luit.; Ir. J. Over, res. luit.; H. Pauw, res. luit.; Dr. J. Postma, res. kapt.; S. H. Prins, res. luit.; G. A. Rakhorst, res. luit.; C. Reinhardus, res. kapt.; H. Roeder, res. luit.; H. C. Laroi, res. majoor; N. P. P. J. Roorda van Eysenga,, res. kapt.; W. Rooseboom, res. luit. piloot; H. O. Vrijswijk, res. kapt.; G. J. E. Scheepens, luit. piloot; B. Schmidt, res. luit. ter zee 2e kl.; C. E F. Schnabel, luit.; W. S. Schoonderbeek, res. luit.; P. C. Schoute, res. luit. piloot; J. A. Schouten, res. kapt.; E. E. Schwing, kapt.; H. Simon Thomas, res. luit.; J. C. M. Simon Thomas, res. majoor; J. J. Six Dijkstra, majoor; D. Sluis, res. kapt.; P. H. Sluiter, res. luit.; Y. Smit, res. luit. ter zee 2e kl.; A. H. S. Moolenaars, res. luit.; Mr. J. M. Sormani, res. luit.; N. Steenbeek, res. luit. piloot; B. van Steenbergen, res. luit.; J. H. Steimens, res. luit.; H. F. Stoovelaar, res. luit.; B. Zwagerman, res. luit.; E. K. Teygeler, res. luit.; W. J. M. Theunissen, res. luit.; B. Tieneman, res. luit.; J. M. Uytenhoudt, luit. ter zee 2e kl.; G. F. J. van der Veen, res. luit.; Verhoeven, res. kapt. G. Vermeulen, res. luit.; M. Visser, res. luit.; W. L. A. J. F. Voltelen, res. kapt.; J. Vonk, res. luit.; A. Vreeken, res. luit.; Mr. A. L. S. J. de Vries, res. ritmeester; A. J. v. d. Wal, res. luit.; J. v. d. Wal, res. luit.; A. H. Walkate, res. kapt.; B. de Zeeuw, luit.; C. H. Zeevenhoven, res. kapt.; W. J. Zwolle, kapt.

EEN HELD.

Het „Nationale" dagblad (orgaan van de N.S.B.) maakt zich boos op Ds. Bremer (wiens standplaats niet vermeld wordt). Het blad schrijft: „deze dominee heeft een kudde die Uniespeldjes draagt", haalt het volgende uit een preek van hem aan: „wij weten wat de vrijheid betekent nu het Nederlandse volk zo schrikkelijk onderdrukt wordt door een medogenlozen vijand, die ons onze vrijheid heeft ontroofd. Doch wij moeten tegenstand bieden en grote moeilijkheden riskeren en trouw blijven zelfs wanneer wij in concentratiekampen worden geworpen, blijven geloven, al grijpt de gestapo ons".

GESTORVEN IN CONCENTRATIEKAMP.

W. J. C. van Dam, 38 jr., assistent resident in N.O. Indi , met verlof in Nederland. **Prof. Mr. B. ter Haar,** hoogleraar aan de Rechtshogeschool te Batavia, met verlof in Nederland. **Dr. E. van Blokland,** tandarts te Den Haag. De beide eerst genoemden stierven aan de ontberingen en ranselpartijen in Buchenwalde.

De herdenking van 10 Mei.

In **Londen** is 10 Mei herdacht in aanwezigheid van de Koningin en Prins Bernhard. Vele Nederlanders weren aanwezig op de plaats waar de vernielde Nederlandse kerk staat.

Hier hield minister-president Gerbrandy zijn redevoering (zie Dagblad A. d. C. van gisteren, blz. 1) De Koningin was diep-bewogen. De aanwezigen juichten haar en den Prins toe.

In **Batavia** heeft de Gouverneur-Generaal gesproken en een grootse militaire parade afgenomen. Vele militaire vliegtuigen kwamen daarbij overgevlogen.

Te **New York** hebben de Nederlanders zich verenigd. De Heren Valstar, Schuurman (Consul-Generaal) en Newbold Morris (President van de New Yorkse City Council) hebben de redevoeringen gehouden.

In het **Vaderland** tenslotte was alles verboden. De dagbladen hadden waarschuwingen tegen ordeverstoringen. Er zijn wel vele bloemen op de oorlogsgraven gelegd.

CURACAO.

JE MOET OP CURAÇAO WONEN.

De veerpont deed geen dienst.

Dit blad zou bijna niet op tijd verschenen zijn, omdat het regende vanmorgen. De machines lopen dan wel, maar de censuur-bureaux zijn in Punda, terwijl de redactie-bureaux in Otrabanda zijn. **De knaap, die de dienst tussen beide bureaux onderhoudt, kwam op een moment ontsteld terug: de brug was geopend en.... het veerbootje deed geen dienst vanwege de regen.....**

„Service" is wel een echt Curaçaos begrip......

COSTA-RICA BERICHTEN.

Er werd van de dag af van aankomst getraind volgens de instructies van den heer **Hessling.** Dat ging goed maar de noodzaak werd gevoeld van een trainer die de omstandigheden van Costa Rica perfect kende.

De trainer van Costa Rica werd gevraagd maar had zijn diensten al aan Nicaragua aangeboden. Toen werd aangezocht de Hongaarse trainer van de club „Gimnastica", die zijn diensten **gratis** aanbood. (is ook trainer van Honduras). De jongens zijn zeer enthousiast en weten niet van ophouden. Maduro en Pardo hadden nog steeds last van hun benen.

Een beroeps masseur van de Costa Rikaanse Voetbal bond is ook aanwezig. De Hongaarse trainer is zeer te spreken over het uithoudingsvermogen van de Curaçaose spelers. (Dank zij het werk van den heer **Hessling).** Voorts werd op het Congres voorlopig besloten, dat een volgend maal (niet voor midden 1943) de spelen in beginsel op Curaçao zullen kunnen worden gehouden. (reserve **Salvador).** Uiterlijk over 6 maanden zal hierover definitief worden beslist. In deze zal door de C. V. B. behalve de medewerking van den Gouverneur en de C. B. L.O. ook steun worden gevraagd van andere sportorganisaties en niet in het minst van de Kamer van Koophandel op Curaçao en de zakenwereld.

De berichten in de Costa Rikaanse kranten omtrent de volgende spelen, moeten daarom als zeer provisorisch (oorlogstijd) worden gezien.

Politiek en Oorlog

ADMIRAAL DARLAN BIJ HITLER.

Officieel wordt medegedeeld, dat Hitler de Franse Vice-Pemier Admiraal Darlan in tegenwoordigheid van von Ribbentrop ontving. Men deelde niet mede, waar deze ontmoeting plaats had (Berlijn, (AP). 12.5).

70% VAN DUITSE DUIKOTEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

Een nieuwe editie van Brashly's Maritiem Jaarboek schat, dat meer dan 70% van de Duitse duikboten, die in de laatste twaalf maanden in dienst zijn gesteld, tot zinken zijn gebracht. Commandant Harry Pursey, een gepensionneerde Marine-officier deelde mede, dat dit aantal waarschijnlijk groter is dan de Duitsers kunnen vervangen en voegde daaraan toe, dat het zeker groter is dan vervangen kan worden door goede bemanningen (Londen, (AP) 12.5).

HESS BRACHT GEEN VREDESVOORWAARDEN.

Van gezaghebbende Britse zijde deelde men mede, dat Rudolf Hess geen vredesvoorwaarden heeft meegebracht of met een speciale zending is gekomen, toen hij per parachute in Schotland landde (Londen, (AP) 13.5).

MENZIES BIJ ROOSEVELT.

Premier Menzies van Australië toefde een uur bij het bed van President Roosevelt voor het voeren van een conferentie. De Premier meldde, dat hij het gesprek buitengewoon stimulerend vond en dat onderwerpen van uiteenlopende aard werden besproken (Washington, (AP) 12.5).

VERKLARING VAN ISOLATIONIST.

De Amerikaanse isolationist, de democratische Senator Wheeler van Montana, zeide in een interview, dat de Verenigde Staten geen druk moeten uitoefenen op Ierland of enig ander land om die in de oorlog te zenden. Hij zeide: „Naar het schijnt trachten wij thans met Ierland te doen, hetgeen wij met Joegoslavië hebben gedaan. In het laatste geval beloofden wij goederen die wij niet konden leveren.

Het schijnt dat de Administratie druk op de Ieren wil uitoefenen om hen aan de oorlog mee te laten doen of hen te dwingen een deel van hun gebied aan de Engelsen af te staan. (Washington, (AP), 12.5).

SPEECH VAN ROOSEVELT UITGESTELD.

De redevoering, die President Roosevelt Woensdagavond zou houden voor de Latijns-Amerikaanse diplomaten, is vervallen en het Witte Huis deelde mede, dat Roosevelt in de plaats daarvan in de avond van 27 Mei een van zijn bekende toespraken aan het haardvuur zal houden. (Washington, (AP), 12.5).

ULTIMATUM AAN WEERBARSTIGE ROEMENEN.

Officiële berichten uit Bucuresti delen mede, dat aan studenten van de Roemeense Universiteit, die de IJzeren Garde nog steeds aanhangen en aan nieuwe series personen die op huisarrest zijn gesteld omdat zij ervan worden beschuldigd te agiteren tegen de staat, een ultimatum is gesteld. De autoriteiten gaven aan 120 studenten van het Rechtscollege der Universiteit bedenktijd tot Dinsdag 20 uur om de namen bekend te maken van de **Leiders der Horia Sima-demonstratie op 10 Mei, waarbij studenten verboden liederen van de IJzeren Garde zongen.**

De Minister van Onderwijs verklaarde, dat indien de namen zouden worden verzwegen, de Universiteit zou worden gesloten, de examen-graden van deze maand zouden worden ingehouden, alle studenten naar huis zouden worden gezonden en 120, die thans onder arrest zijn, gevangenisstraffen zouden krijgen. Premier Antonescu's kabinet bracht een nieuwe wet in toepassing waarbij een groep van 240 personen „huisarrest" moet ondergaan, zodat zij hun woning niet mogen verlaten.

Intussen gaat de militaire rechtbank voort met het horen van hen, die beschuldigd worden te hebben deelgenomen aan de revolutie in Januari van de IJzeren Garde, waarvan Vice-Premier Horia Sima beschuldigd wordt. De rechtbank veroordeelde 225 personen tot gevangenisstraffen van 3 maanden tot levenslang, sommige daarvan in afzondering (Bern, (AP) 12.5).

DIPLOMATIEKE RELATIES TUSSEN RUSLAND EN IRAK GEVESTIGD.

Het Departement van Buitenlandse Zaken maakte bekend, dat voor het eerst de relaties tussen Rusland en Irak zijn gevestigd. De Sovjet-pers onthield zich nog steeds van commentaren op het Engels-Irakese conflict en publiceerde slechts berichten, welke gewoonlijk door buitenlandse agentschappen worden geleverd.

Het bureau „Tass" deelde mede, dat aan het eind van 1940 de Regering door haar Ambassadeur in Turkije aan de Russische Regering had voorgesteld om diplomatieke relaties tussen de beide landen te vestigen. Op 3 Mei 1941 stelde de Regering van Irak door bemiddeling van den Sovjet Ambassadeur te Ankara wederom voor om de diplomatieke relaties tussen Rusland en Irak te vestigen, zonder dat daarbij gelijk de eerste maal een verklaring werd gevraagd, waardoor tevens de andere Arabische landen zouden worden erkend.

Ditmaal nam Rusland wel het aanbod van de Irakese Regering aan. (Moskou, (AP) 12.5).

RUSSISCH BLAD OVER DE OORLOG.

Het orgaan van het Sovjet-leger „Rode Ster" zou, volgens de Britse radio, hebben uitgeschreven dat Duitslands voordeel in het bezitten van vliegbases nabij Engeland gedeeltelijk teniet gaat door het feit, dat steeds zwaardere bommenladingen door de Britse vliegtuigen naar het Reich worden gebracht. Het blad zou verder hebben medegedeeld, dat een geweldige lading bommen thans door een enkel Brits vliegtuig kan worden vervoerd (New York, (AP) 12.5).

VLOOTBOMBARDEMENT VAN BENGHAZI.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat in de nacht van Zaterdag 10 Mei krachtige eenheden van de Britse vloot Benghazi hebben beschoten van geschutsafstand, waardoor schepen in de haven en andere militaire objecten werden geraakt.

Het vuur van de vijandelijke kustbatterijen had geen invloed, evenmin als de herhaalde aanvallen van vijandelijke duikbommenwerpers.

Geen ongevallen of schade aan de schepen werd geleden. (Londen, (AP), 12.5).

ITALIANEN BIJ TOBRUK VERRAST.

Van gezaghebbende zijde maakte men bekend, dat een Britse patrouille een werkgroep van ongeveer 300 Italianen nabij Tobruk verraste en verschillende verliezen toebracht.

In het Zuiden van Abessinië trokken de Italianen zich terug van stellingen bij de weg ten Noorden van Wadala en omsingelden de Engelsen een stelling, die werd gehouden door de Italiaanse achterhoede. (Londen, (AP), 12.5).

AUSTRALIERS DOEN EEN UITVAL BIJ TOBRUK

De Australische radio deelde mede, dat de Australiërs onder de omsingelde Britse strijdkrachten te Tobruk op Zaterdagavond bij maanlicht een uitval deden op de Duitse vlammenwerpende tanks op de buitenste stellingen van de as-strijdkrachten. Die Duitse tanks werden buiten gevecht gesteld en een Italiaans kanon veroverd. Verschillende sterkten van de as-strijdkrachten werden veroverd. (New York, (AP), 12.5).

ARUBA

10 MEI HERDENKING IN PROT. KERK.

In een geheel gevuld bedehuis herdachten ook de Protestanten op dit Eiland de inval van de Nazies in ons land. De gezaghebber, kapitein van der Spek en vele hoge en lagere ambtenaren waren aanwezig, toen Ds. Alers zijn predicatie hield over Rom. 12: 12: Verblijdt u in de hoop. Na afloop werd het Wilhelmus door alle aanwezigen spontaan aangeheven. Het was een indrukwekkende en intieme plechtigheid.

SUN LIFE ASSURANCE CO.

Het feit, dat de Sun Life Assurance Co., al 70 jaren bestaat, wijst er op, dat deze Maatschappij zich steeds heeft weten staande te houden ondanks alle moeilijkheden. Ook op het gebied van service heeft deze maatschappij haar sporen verdiend.

In de 70 jaar van haar bestaan werd $ 1.390.000.000 uitbetaald.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels.

Heden: Bruine bonen garni.
Morgen: Geb. vis, geb. aard., doperwten.

Agenda:

Dinsdag, 13 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „C" klasse.
Woensdag, 14 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten Hoofdklasse.
Vrijdag, 16 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Maandag, 19 Mei 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

PROTESTANTSE JEUGDVERENIGING.

Woensdag, 19 uur tot 21 uur sorteren van materiaal voor verzending naar Engeland.

Alle jongens en meisjes boven 12 jaar zijn welkom.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag 15 Mei as., onderlinge wedstrijd tussen de volgende elftallen. Aanvang 16.50 uur.

Rood:

v. Manen
Bunte Mevr. Deelen
Mej. v.d. Steen Kwestro Polver
Breedveld Mej. Nolte v. Beveren
Mej. Klooster Brepols
O
Broek Mevr. Kemper Deelen
v. Schouwenburg Mevr. Mutsaers
v. Doeland De Boer Mej. Den Boef
Mej. Struving Lambij
Soederhuizen

Wit:

Reserves Rood: Mevr. Brepols, Mej. Leerentveld, De Ridder, Hartgers.

Wit: Mej. Resoort, Mej. Batenburg, De Mol, Van Doorninck.

Scheidsrechters: J. de Boer en Kuipers.

Afschrijvingen slechts bij uiterste noodzaak vóór Woensdagavond aan Hr. De Ridder (tel. 616 en 865).

VOOR WIE BESTEMD?

Ontvangen een brief voor Fam. Visser, beginnende met: Lieve ouders en Erna; ondertekend: Sander.

Biezonderheden: wordt geschreven over Fam. Knogtering.

Af te halen: Juliana van Stolberglaan 22, Rio Canario.

AANGEBODEN:

Een divanbed, nieuw.
Te bevragen: Rouwenhorst.
Alexanderlaan 3, tel. 456.

TE KOOP GEVRAAGD:

Een kindercomode.
Aanbiedingen tel. 618.

AANKOMENDE PASSAGIERS.

14 Mei 1941: Chr. van Herwerden en gezin. C. van 't Veer en echtgenote: J. M. Bachman en gezin.
15 Mei 1941: J. van Tuil en gezin.
19 Mei 1941: J. D. Gerling en echtgenote.

VERTREKKENDE PASSAGIERS.

14 Mei 1941: P. van der Veere.
15 Mei 1941: Mevr. V. S. Noorduyn-Keith; C. P. ten Houten.
20 Mei 1941: L. L. W. van Soest en echtgenote; H. Dijkstra en gezin; J. E. Brons en gezin; F. G. R. Vriesde en echtgenote.

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Te Londen werd bekend gemaakt, dat de Britse verliezen aan koopvaardijschepen **in de Atlantische Oceaan** gedurende April het laagste waren van de afgelopen elf maanden. Deze beliepen een totaal van 301.070 ton.

Van gezaghebbende zijde deelde men mede, dat hierdoor blijkt, dat de Britse tegenmaatregelen effectief zijn.

Het Italiaanse Hoofdkwartier meldde, dat een levendige activiteit plaats heeft van de Duitse en Italiaanse voorposten tegen de Britse troepen bij Sollum en Tobruk.

In Griekenland zouden de Italianen de bezetting verder naar het Oosten in Griekenland hebben uitgebreid. In Joegoslavië houdt men een gebied tot een lijn welke loopt door Pec, Prizren, Tetovo, Gostivar en Kicevo.

In Londen worden de foto's vertoond van het vliegtuig waarmede Hess is aangekomen en dat grotendeels vernield is. In de staart kan men duidelijk de gaten zien van een aantal machinegeweerkogels, zodat men vermoedt, dat Hess òf door Duitse vliegtuigen is aangevallen, die wilden verhinderen dat hij zou vluchten, of in een gevecht geraakt is met Britse gevechtsvliegtuigen.

Hess werd door doktoren onderzocht die hem in uitstekende gezondheid vonden.

Hij werd herkend door Ivan Kirkpatrick, een vroeger Brits Chargé d'Affaires.

Men verklaarde dat Hess wist, dat indien hij naar een neutraal land zou uitwijken hij zich in levensgevaar zou bevinden om door nazie-agenten te worden gedood.

Ook in Washington hecht men buitengewoon belang aan het feit, dat Rudolf Hess zich thans in Engelse handen bevindt. Men is van mening, dat de gebeurtenissen een grote invloed zullen hebben op het Duitse moreel. Het Duitse volk zal zich afvragen hoe lang de belangrijke zaken in handen zijn geweest van een man aan wiens geestelijke vermogens men twijfelt. Wat men buitengewoon vreemd vindt, is dat Hess altijd trouw geweest is aan zijn Führer, zelfs in de meest moeilijke ogenblikken van de nazie-beweging.

Waarom dan deze plotselinge verandering? Wil dit zeggen, dat hij een nederlaag voor het Duitse Rijk voorzien heeft? Heeft hij het geloof in Hitler verloren?

De Strijd gaat door.

Vervolgrede van Overste Sas.

H.M. kwam in Londen aan op de 13e Mei, waar Prinses Juliana met haar beide kinderen reeds waren.

U weet allen, dat kort daarop Prinses Juliana en de beide Prinsesjes door een Nederlandse Kruiser naar Canada zijn gebracht, op uitnodiging van den Gouverneur-Generaal, den Graaf van Athlone en Prinses Alice.

Ik ben ervan overtuigd, dat het Nederlandse Volk de grote gastvrijheid, welke aan H.K.H. en Haar kinderen werden betoond, nimmer zal vergeten (applaus).

Prins Bernhard sloot zich aan bij de strijdende troepen in Zeeland, waar hij even actief deelnam aan het gevecht als aan de verdediging van het Koninklijk Paleis te Den Haag tegen de aanval van parachutisten (langdurig applaus).

Kort na aankomst van H.M. de Koningin, arriveerde ook het Kabinet in Londen. Op deze wijze kon de Nederlandse Regering onmiddellijk met haar werk doorgaan. De belangen van het Nederlandse Rijk in de overzeese gebieden konden worden behartigd en de strijd kon worden voortgezet. Geen dag ging verloren. De invasie van het Moederland schokte onze landgenoten in Indië, maar versterkte hun weerstand en vergrootte hun kracht. Het is van een niet te onderschatten betekenis, dat alle economische hulpbronnen van Oost-Indië nu ter beschikking zijn van de Gealiieerden: 30% van de rubber, een grote hoeveelheid benzine en een hoog octaan vliegtuigbenzine, 17% van de tinproductie van de wereld, 25% van de wereldproductie van eetbare vetten, en 90% van de kinine. De bewapening van deze gebieden neemt voortdurend toe. Er is een goed leger, een zeer moderne luchtmacht en een betrekkelijk sterke marine.

De geest onder de ingezetenen in de Overzeese Gebieden is uitstekend. Ook zij leven slechts voor de verwezenlijking van dat éne grote doel: Nederland weer vrij te krijgen.

Het is dan ook geen wonder, dat Oost-Indië alles doet, wat het kan doen voor de geallieerde zaak. Het heeft reeds 70 Spitfires en 25 Lockheed bombers gegeven ter verdediging van Engeland, het grote bolwerk van de democratie in Europa, vanwaar straks, naar wij hopen, de grote aanval zal worden begonnen.

Wat de toekomst betreft, is er dus reden tot vertrouwen en hoop. De Nederlandse Troepen in Engeland, bestaande uit officieren, kader en manschappen van alle mogelijke eenheden van het vroegere Nederlandse Leger, zijn intussen gereorganiseerd, ten dele herbewapend en opnieuw getraind, waarna hun een actief deel in de verdediging van de Engelse kust en van verschillende Engelse vliegvelden is gegeven (applaus).

Vervolgens heeft in Augustus jl. de Regering alle in Engeland woonachtige Nederlandse onderdanen tussen de leeftijd van 17 en 37 opgeroepen, waardoor het legioen een belangrijke en ik mag wel zeggen enthousiaste versterking heeft verkregen (applaus).

Niettemin is dit legioen nog te klein, het moet groter worden en uitgroeien tot een nationale troepenmacht van aanmerkelijke sterkte, geschikt om, als de dag daar is, een daadwerkelijk aandeel te verkrijgen in de herovering en bevrijding van ons geliefd Vaderland.

Met het oog daarop heeft de Nederlandse Regering sindsdien besloten om de in Canada en in de Verenigde Staten woonachtige Nederlanders op te roepen. De eerste ploeg wordt reeds geoefend, mede dank zij de zeer gewaardeerde medewerking van de Canadese Regering en ik kan met vreugde vermelden, dat de verwachtingen omtrent de geestdrift en de vastberadenheid van de nieuwe troepen meer dan in vervulling zijn gegaan. Een hoopvol teken is ook, dat zich de laatste tijd tal van nieuwe vrijwilligers aanmelden, waarvan verschillenden uit Nederland zijn ontsnapt, om na lange omzwervingen, zich bij onze troepen in Canada te voegen.

Tekenend is ook, dat zich onder die vrijwilligers bevinden jongens van 18 jaar, maar ook mannen van 55. En niet alleen melden zich aan Farmers met vereelde knuisten, maar ook gezanten, zeelieden, kantoorbedienden, een vice-president van een grote oliemaatschappij in Amerika, een president-commissaris van een bekend Nederlands concern, om maar enkele voorbeelden te noemen. Ik mag niet onvermeld laten, dat ook onze Gezant te Washington alleen op grond van de overweging, dat hij voorshands op zijn post niet kon worden gemist, er schoorvoetend van heeft afgezien om ook dienst te nemen (langdurig applaus).

Het valt dan ook niet moeilijk te voorspellen, dat binnenkort honderden geestdriftige Nederlanders, jong en oud, arm en rijk, in het gelid zullen staan, echte Jan Courages, eens van zin en brandend van verlangen om het onrecht te wreken, om, als het tijdstip daar is, schouder aan schouder met Engeland en onze andere Geallieerden, en in samenwerking met onze onvolprezen Marine, de eindstrijd met den overweldiger op te nemen tot ons geliefd Vaderland bevrijd zal zijn. Die strijd zal niet gemakkelijk zijn en mogelijk vele offers eisen.

Maar, Mijnheer de Voorzitter, Dames en heren, wij, Nederlanders, zijn nu eenmaal een zeer vasthoudend volk; wij hebben tachtig jaren tegen Spanje gevochten en zo nodig zullen wij nog eens 80 jaren vechten om onze vrijheid te herwinnen (langdurig applaus).

Zoals u bekend is, is het devies van Zeeland, de provincie, die het laatst ondergegaan is in de strijd tegen de Duitsers:

„Luctor et emergo" — „ik worstel en kom boven"

Zo zal het zijn, neen, zo is het ook voor heel ons Vaderland:

„Wij worstelen en komen boven!"
(Daverend minuten lang applaus).

De voorzitter van de Nederlandse Kring, Mr. A. E. D. v. Saher:

Landgenoten,
Namens U allen dank ik Overste Sas voor zijn interessante met zoveel geestdrift voorgedragen rede. Ik weet, dat wij onze dankbaarheid en erkentelijkheid tegenover Overste Sas op geen betere wijze tot uitdrukking kunnen brengen dan door een krachtig applaus voor de Nederlandse weermacht in Nederland, in Groot Brittanië, in Canada en in het biezonder voor de Koninklijke Nederlands Indische weermacht.

(De aanwezigen verhieven zich hun zetels en brachten een minutenlang applaus op de Koninklijke Nederlandse en de Koninklijke Nederlands-Indische weermacht uit).

Ik verzoek thans den Heer Jacobus Frank, plaatsvervangend Handelscommissaris, het slotwoord voor deze vergadering te willen uitspreken. De Heer Frank zal een verklaring te Uwer kennis brengen die in de eerste plaats te beschouwen is als het programma van de Nederlandse Kring, en in de tweede plaats te beschouwen is als het richtsnoer hetwelk elke vrije Nederlander zich behoort te stellen.

De Heer Frank:

Wij Nederlanders, samengekomen te New-York op 5 Maart, 1941, betuigen onze onwankelbare trouw aan Hare Majesteit de Koningin en aan het Huis van Oranje (daverend applaus).

Wij blijven, ieder op zijn wijs en met inzet van al zijn krachten, mede strijden met onze Regering te Londen, de Gouvernementen van Nederlands Indië, Suriname en Curaçao, onze strijdkrachten ter zee, in de lucht en te lande en onze Koopvaardij, voor de bevrijding van Nederland op de grondslag onzer aloude instellingen van democratie, godsdienstvrijheid en rechten van den mens (daverend applaus).

Bezield van bewondering en dank voor de zware offers, gebracht door het Britse Rijk en onze overige Bondgenoten, en voor de steun van het Amerikaanse volk, spreken wij onze rotsvaste overtuiging uit in onze overwinning.

Leve de Koningin!

Leve het Vaderland!

KORTE KNALLEN.

ZWEMGELEGENHEID IN ONZE GEBIEDSDELEN.

In tegenstelling tot Nederland zijn de Gebiedsdelen Curaçao en Suriname erbarmelijk slecht bedeeld met volkszwemgelegenheden. In het thans door de Nazies bezette en waterrijke Nederland heeft het volk altijd voldoende gelegenheid gehad om de gezonde en nuttige zwemsport te beoefenen, zodat er inderdaad weinige Nederlanders zijn, die niet kunnen zwemmen.

Tegen wil en dank moeten de bezettende Nazies het ook wel leren, willen zij niet verdrinken in de Amsterdamse en andere grachten, waarin zij zo af en toe „per ongeluk" geraken.

Op Curaçao mag niet ontkend worden, dat er, evenals op Aruba, wel gelegenheid bestaat tot zwemmen, doch de moeilijkheid is, dat deze gelegenheden tè ver van de stad verwijderd zijn, zodat de niet-autobezitters (d.i. de overgrote meerderheid) er een duitje voor over moeten hebben, indien zij een zeebad willen nemen. Het Gouverneur Bargesbad is te slecht onderhouden om in aanmerking te komen voor een volksbad en overigens niet groot genoeg. Anders is dàt bad, wat ligging betreft, zeker het best geschikt.

De Piscaderabaai staat alleen open voor leden. Jan Thiel kan slechts bereikt worden over slechte wegen, na aan het bekende poortje eerst de tol betaald te hebben, terwijl het met de busjes te duur kost. Wij zullen helemaal niet spreken over Santa Cruz, Knip, Westpunt etc., aangezien die zover liggen, dat deze alleen met auto's kunnen worden bereikt. Wat Willemstad nodig heeft is een volksbad, gelegen in de stad. d.w.z. uitbreiding en verbetering van het Bargesbad.

Op **Aruba** heerst een dergelijke toestand. De Noordkust is te gevaarlijk door de branding. Om bij de Lago te zwemmen moet men een toegangsbewijs hebben. Bij Oranjestad is er evenmin als op Curaçao in Willemstad een volksbad. Zij die naar Druif of Bulbali willen, moeten een auto hebben, of er wat geld voor over hebben om een bus te huren.

Het zou ten zeerste verwondering verwekken in de vreemde als men moest vernemen, dat op de eilanden Curaçao en Aruba, geheel omringd door de mooie blauwe Caraïbische Zee geen behoorlijke gelegenheid bestaat tot baden.

Anders is het met **Suriname,** dat niet omringd is door de zee. Het enigste zeewater, dat men daar te zien krijgt heeft een vuile bruine kleur, vanwege de modder, welke vooral afkomstig is van de grote Braziliaanse rivier, de Amazone. De Suriname-rivier, die langs Paramaribo stroomt, biedt al uiterst weinig kans, gezien er meestal een sterke stroming is en er af en toe haaien worden gesignaleerd. Het Saramacca Kanaal kan per fiets of auto bereikt worden en met wat moeite ook te voet, doch daar is het water al even bruin als in de Suriname-rivier. Bovendien is er weinig gelegenheid voor beginnelingen. Geen wonder, dat met de vacanties in de droge tijd een ieder die maar enigszins kan naar buiten trekt, voornamelijk per spoor naar Republiek, waar volop gelegenheid bestaat in de heerlijke koude, zwarte Kropinakreek.

INSPECTIE VAN HET ONDERWIJS CURAÇAO.

Voor het examen voor kweekeling als bedoeld in artikel 15 c van de onderwijsverordening 1933 (P.B. N° 43), gehouden op Zaterdag 3 Mei 1941 slaagden alle zes candidaten t.w. de dames:

W. J. M. van der Star, R. E. Herrera, V. Sprockel, A. J. van Riemsdijk, A. J. Alberto en A. P. Luciana, welke dames allen hun opleiding genoten aan het St. Martinusgesticht alhier.

GRACE LINE.

Gelukkig!

Nadat de dienst van de Grace Line een week onderbroken werd vanwege het jaarlijkse dokken van de schepen, wordt thans het ss. **„Santa Rosa"** aanstaande Woensdag, 14 Mei, weer in onze haven verwacht, komende van New York. Hierna zullen de Santa's geregeld elke week op Woensdag onze haven blijven aanlopen.

Wij vernemen voorts, dat ook het vrachtschip **„Rio Novo"**, gecharterd door de Grace Line, omstreeks de 16e dezer verwacht wordt met lading uit New York.

DE TRANS-ATLANTISCHE LUCHTPOSTDIENST.

Luchtpost voor alle landen van Europa (niet bezette gedeelten) worden per Trans-Atlantische luchtdienst verzonden. De doorzending vanuit Lissabon naar plaats van bestemming heeft per luchtdienst plaats, waar dit mogelijk is.

Luchtpost voor Algiers, Tunis, Libye en Marocco wordt tot Lissabon door de lucht verzonden: verdere doorzending heeft per luchtdienst plaats indien mogelijk, anders per gewone dienst. Porto *f* 0.60 per 5 gram of gedeelte.)

Er zijn momenteel geen luchtdiensten beschikbaar voor de doorzending vanuit New York van luchtpoststukken voor de navolgende landen in West Afrika:

t.w. Angola, Belgisch Congo, Cameroens, Dahoney, Frans Guinea, Frans Equatoriaal Afrika, Frans Soedan, Gambia, Liberia, Mauretania, Niger, Nigeria, Senegal Sierra Leone, Spaans Guinea en Togoland.

DE TRANS-PACIFISCHE LUCHTPOSTDIENST.

Luchtposten voor de navolgende landen worden per Trans-Pacifische dienst verzonden:

t.w. Hawaii, Nieuw Caledonië, Philippijnen, New Zealand, Australië, Hong Kong, Macao, Nederl. Oost Indië (via Manilla en K.N.I.L.M.) en onbezet China.

Stukken voor de volgende landen worden per Trans-Pacifische dienst en de Britse overzeese luchtdienst verzonden:

t.w. Thailand, Malaya, Burma, Ceylon, Indië, Iran, Irak, Egypte, Kenya, Palestina, Tanganjika en Uganda, Rhodesie, Nyarsaland Port. Oost Afrika, Zuid Afrika, Griekenland, Syrie en Siam.

CUR. HAND. MIJ.

Voordelig saldo van een ton.

In het Verslag over de 2e helft van Boekjaar 1940 is te lezen, dat de 5 Commissarissen allen in bezet gebied zijn, evenals 2 der Directeuren. Alleen Directeuren J. Menge en R. Kruseman zijn op vrije grond, en die hebben dan ook de Balans (14.432.287,34 gld.) en Winst/ Verliesrekening (100.197,32 gld.) getekend.

Door de huidige omstandigheden is men niet in staat rekening en verantwoording af te leggen over het gehele boekjaar 1940 en men moest zich dus beperken tot het aanbieden van een Verlies en Winst-rekening over het tweede semester 1940.

De meeste kantoren der maatschappij in deze gewesten konden zich bedruipen, enkele kantoren moesten als gevolg der omstandigheden hun omzet aanzienlijk verminderen.

De invoering in de U.S.A. van het „quota" stelsel voor de import van koffie en de dienovereenkomstige maatregelen in de diverse productielanden hebben niet alleen meer zekerheid in deze toestand gebracht, maar bovendien tengevolge gehad, dat de prijzen voor koffie een stijgende tendenz vertoonden. Men vertrouwt dan ook, dat deze kantoren door deze overheids-maatregelen alsmede door een sterk doorgevoerde besnoeiïng in de onkosten, gedurende het boekjaar 1941 in staat zullen zijn hun bedrijf meer rendabel te maken.

Het kantoor te Cali, Colombia, dat hoofdzakelijk als inkoopcentrale voor huiden fungeerde, en het kantoor te San José, Costa Rica, dat practisch alleen bestond van verkoop van Europese goederen, zijn met ingang van respectievelijk 28 Februari en 31 Januari gesloten. De liquidatie van de lopende zaken is bijna geheel beëindigd en met de aan een liquidatie steeds verbonden zijnde nadelige verschillen, is reeds grotendeels rekening gehouden gedurende het boekjaar 1940.

De Directie schrijft te menen, dat het bedrijf in deze gewesten daarmede voldoende gesaneerd is en vertrouwt, dat, indien de politieke en economische omstandigheden dit toe zullen laten, de maatschappij een krachtig en rendabel geheel zal kunnen blijven vormen.

Het bedrijf in Oost Afrika heeft in het afgelopen semester in moeilijke omstandigheden verkeerd, mede tengevolge van een noodzakelijk gebleken verandering in de leiding. Ook daar werd echter tot een drastische sanering overgegaan, hetgeen tengevolge heeft gehad, dat, na zware afschrijvingen en uitgebreide voorzieningen tegen dubieuze posten, de exploitatie rekening van het bedrijf aldaar sloot met een nadelig saldo.

Dit wordt in mindering gebracht op de Reserve voor Amsterdamse en Afrikaanse Belangen, die evenwel daarna nog om eventuele verder verliesposten op te vangen.

Na aftrek van de nodige afschrijvingen en na inachtneming van de gewenste voorzieningen sluit **de exploitatie en renterekening over het tweede semester 1940 met een voordelig saldo van *f* 100.197,32.**

De Directie hoopt, dat de vergadering van aandeelhouders zich met haar voorstel kan verenigen, om hiervan *f* 74.514,42 aan te wenden tot depreciatie van vaste eigendommen over het tweede semester 1940, en het resterend saldo groot *f* 25.682,90 als onverdeelde winst ter beschikking der aandeelhouders te houden voor het boekjaar 1941.

STRAATJONGENS STELEN.

Sedert enkele dagen bevinden zich ten politieburele een tweetal jonge mannen, die zich bleken te hebben schuldig gemaakt aan verschillende diefstallen van auto-onderdelen en voorwerpen uit auto's. Daar de recherche meent, dat nog meer van dergelijke knapen de straten onveilig maken, wordt de medewerking van het publiek ingeroepen.

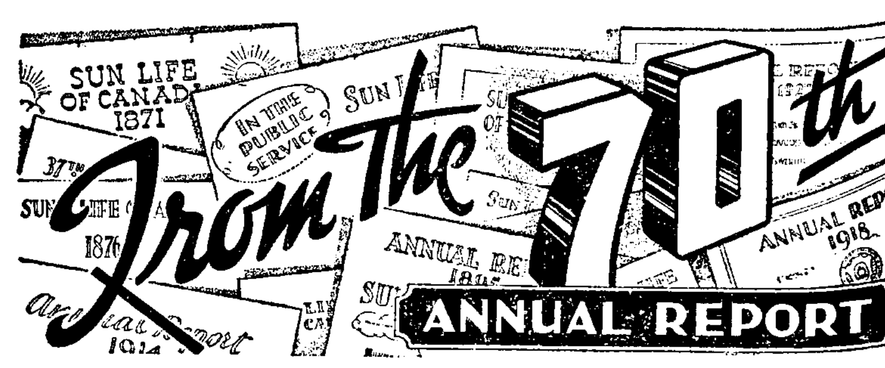
VERBODEN LOTERIJ.

Bij de Recherche werd aangifte gedaan van diefstal van een auto, welk voertuig, na ingesteld onderzoek, de prijs bleek te zijn in een ongeoorloofde loterij. De aangever, die wel in het bezit van het prijslot geweest was doch dit inmiddels weer aan een ander had verkocht, meende de prijs nog wel in ontvangst te kunnen nemen, daar het lot hem niet op tijd betaald was.

Tot welke knoeierijen ongeoorloofde loterijtjes, aangelegd door willekeurigen aanleiding geven, bleek hier overduidelijk. Alle belanghebbenden zullen een proces-verbaal krijgen wegens het aanleggen van of het deelnemen aan een verboden loterij.

Curaçao.

CUROM-NIEUWS.

Op Woensdag 14 Mei zal wegens de droeve herinnering aan het leed van de wrede invasiedagen geen muziek worden uitgezonden. 14 Mei zal een rouwdag zijn: Rotterdam werd gebombardeerd. Het leger capituleerde. De Nederlandse grond doordrenkt van het bloed zijner kinderen.

8.35 Nieuwsbulletin.
Treurmars van Chopin.
1 Minuut Stilte.
Wilhelmus.

12.15 Nieuwsbulletin.
Dodenmars uit Saül van Händel.
1 Minuut Stilte.
Wilhelmus.

8.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
Treurmars van Chopin.
1 Minuut Stilte.
Wilhelmus.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hùn radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

FRATER LUCINIUS JUBILEERT.

Van hem geldt het Schriftwoord: „Een vrolijk gemoed doet de gezondheid bloeien".

Zaterdag as., zal het 50 jaar geleden zijn, dat Frater Maria Lucinius het religieuze kleed aannam in de Congregatie der Fraters van O. L. Vrouw, Moeder van Barmhartigheid.

Geboren te 's Gravenhage, de 30e April 1874, trad hij op 17-jarige leeftijd te Tilburg bij de Fraters in en verbond zich 6 September 1894 door zijn eeuwige Professie aan de Congregatie en haar liefdewerken.

Nadat hij enige jaren in het Instituut „Ruwenberg" werkzaam was geweest, werd Frater Lucinius in 1897 door zijn Oversten naar Curaçao gezonden. In gezelschap van 4 confraters kwam Frater Lucinius hier 14 Maart 1897 aan en werd werkzaam gesteld aan de St. Vincentiusschool.

In 1901 gaat hij onderwijzen in de St. Aloysiusschool, die in 1904 met het St. Thomascollege verenigd werd. Meer dan 25 jaar was hij op het St. Thomascollege werkzaam, steeds de grootste zorg bestedend aan zijn werk in de school en daarbij altijd even opgewekt en vrolijk.

Toen in 1932 de fraters ook een Huis oprichtten te Pietermaai, werd Frater Lucinius daarheen verplaatst, waar hij met dezelfde zorg en opgewektheid nog steeds zijn werk voortzet, niettegenstaande zijn 67-jarige leeftijd.

„Een vrolijk gemoed doet de gezondheid bloeien", staat er in de H. Schrift. Frater Lucinius ondervond dat, want dat hij nog altijd kan werken, ligt zeker niet aan de twee maal zes maanden vacantie, die hij in 44 jaar heeft genoten.

Vrijdag as., vieren de leerlingen van het St. Albertuscollege het Gouden Kloosterfeest van hun beminden onderwijzer met een H. Mis en een feestelijke bijeenkomst.

De solemnele H. Mis in de H. Rozenkranskerk te Pietermaai op Zondag 18 Mei, wordt opgedragen tot intentie van den Jubilaris.

Zaterdag, 17 Mei is er van 16 tot 18 uur in het St. Albertuscollege gelegenheid om Frater Lucinius te feliciteren.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Voetbal.
Junioren: Dos Caminos — Argentina 2—2.
Ajax Jr. — E.D.O. Jr 7—0.
Testcompetitie: Boca Junior — Nacional 4—0.
Vriendschappelijk: Independiente — Vief 0—3.
Korfbal: Cito — S.C.V. 4—1.

SUFFISANT TOURNOOI.

Paramaribo — D.C.C.	0—1.
Cicerone — Sparta	2—1.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

47).

— En toch kende ik Sonja Armstrong en hield van haar. Wat denkt u dan? Dat ik mijn handen niet zou bevuilen met het doden van zo'n canaille als dien Casetti? Nu, misschien hebt u gelijk.

Ze zweeg een ogenblik, toen zei ze:

— Weet u wat ik had willen doen met zo'n man? Ik zou hebben willen roepen tegen mijn bedienden: Ransel dien man dood en smijt hem op de vuilnishoop. Zo werden de dingen gedaan toen ik jong was, monsieur.

Nog sprak hij niet, maar luisterde alleen oplettend.

Ze keek hem aan met een plotselinge geprikkeldheid.

— U zegt niets, monsieur Poirot. Ik zou wel eens willen weten, wat u denkt?

Hij zag haar aan met een heel directe blik.

— Ik denk, madame, dat uw kracht in uw wil is, niet in uw arm.

Ze zag neer op haar dunne zwartbeklede armen, eindigend in de gele, klauwachtige handen met de ringen aan de vingers.

— Het is waar, zei ze. — Hier heb ik geen kracht in — niets. Ik weet niet of het me spijt of dat ik er blij om ben.

Toen keerde ze zich abrupt naar haar coupé, waar de kamenier bezig was de koffers in te pakken.

De prinses sneed de verontschuldigingen van monsieur Bouc af.

— U hoeft zich niet te verontschuldigen, monsieur, zei ze. — Er is een moord begaan. Sommige onderzoekingen moeten verricht worden. Dat is alles wat er op zit.

— U is werkelijk vriendelijk, madame.

Ze boog licht haar hoofd toen ze vertrokken.

De deuren van de twee volgende coupé's waren dicht. Monsieur Bouc stond stil en krabde zijn hoofd.

— Drommels, zei hij. — Dit kan lastig zijn. Dit zijn diplomatieke passen. Hun bagage is vrijgesteld.

— Van het douane-onderzoek, ja. Maar een moord is iets anders.

— Dat weet ik. Maar toch willen we geen complicaties.

— Maak je geen zorg, mijn vriend. De graaf en gravin zullen redelijk zijn. Kijk eens hoe beminnelijk prinses Dragiloff was.

— Zij is een echte grande dame. Deze twee zijn van dezelfde positie, maar de graaf maakte de indruk van iemand met een driftige aanleg. Het beviel hem niet, toen je er op aandrong zijn vrouw te ondervragen. En dit zal hem nog meer hinderen. Stel — dat we hem overslaan. Tenslotte kunnen ze niet met de zaak te maken hebben. Waarom zou ik nodeloos verwikkelingen voor mezelf maken?

— Ik ben het niet met je eens, zei Poirot. Ik weet zeker dat graaf Andrenyi redelijk zal zijn. In ieder geval, laten we het proberen.

En vóór monsieur Bouc kon antwoorden, klopte hij scherp op de deur van N° 13.

Een stem van binnen riep: — Entrez.

De graaf zat in de hoek bij de deur een krant te lezen. De gravin zat in elkaar gedoken in de tegenovergestelde hoek bij het raam. Ze had een kussen achter haar hoofd en scheen geslapen te hebben.

— Pardon, monsieur le comte, begon Poirot. — Vergeeft u ons alstublieft deze inval. Wij onderzoeken alle bagage in de trein. In de meeste gevallen maar een formaliteit. Maar het moet gedaan worden. Monsieur Bouc dacht, daar u een diplomatisch paspoort hebt, dat u met reden kon eisen, vrijgesteld te worden van zo'n onderzoek.

De graaf dacht een ogenblik na.

— Dank u, zei hij. — Maar ik vind het niet aangenaam dat er in mijn geval een uitzondering gemaakt zou worden. Ik geef de voorkeur aan, dat onze bagage onderzocht wordt, zoals die van de andere reizigers.

Hij wendde zich tot zijn vrouw.

— Je hebt er toch geen bezwaar tegen, Elena?

— Volstrekt niet, zei de gravin zonder aarzelen.

Een snel en enigzins vluchtig onderzoek volgde. Poirot scheen zijn verlegenheid te verbergen, door verschillende kleine doelloze opmerkingen te maken, zoals:

— Die label van uw suitcase is helemaal nat, madame, toen hij een blauw leren koffertje omlaag tilde met initialen en een kroontje.

De gravin antwoordde niet op die opmerking. Ze scheen feitelijk nogal verveeld door het gehele gedoe, bleef in haar hoekje gedoken dromerig uit het raam staren, terwijl de mannen haar bagage doorzochten in de coupé daarnaast.

Poirot eindigde zijn onderzoek door het kastje boven de waskom te openen en een snelle blik te werpen op de inhoud — een spons, poeder, en een klein flesje „Trional".

Dan, met beleefdheidfrases van weerskanten, trokken de zoekers zich terug.

Mrs. Hubbards coupé, die van den dode en die van Poirot volgden nu.

Ze kwamen nu aan de tweede-klascoupé's. De eerste N° 10 en 11, was bezet door Mary Debenham, die een boek las, en Greta Ohlsson, die vast sliep, maar met schrik wakker werd bij hun binnenkomen.

Poirot herhaalde zijn formule. De Zweedse dame scheen geagiteerd, Mary Debenham kalm onverschillig.

Poirot wendde zich tot de Zweedse.

— Als u het toestaat, zullen we uw bagage eerst onderzoeken, mademoiselle en dan wilt u misschien zo goed zijn eens te zien hoe de Amerikaanse dame het maakt. We hebben haar overgebracht naar een van de coupé's in de volgende wagen, maar ze is nog van streek, tengevolge van haar ontdekking. Ik heb haar koffie laten brengen, maar ik geloof, dat zij iemand nodig heeft, met iemand te praten.

De goede dame was dadelijk sympathiek. Ze zou onmiddellijk gaan. Het moest werkelijk een vreselijke schok zijn geweest, en de arme dame was al van streek door de reis en het verlaten van haar dochter. O ja, natuurlijk ze zou dadelijk gaan, haar koffer was niet op slot en ze zou ammoniak meenemen.

Wordt vervolgd.